

спеціалістам швидко адаптуватися до реальних умов навчально-виховного процесу, перебудувати свою діяльність при виникненні непередбачуваних ситуацій, є передумовою успішного розв'язання поставлених завдань.

Підготовка майбутніх вчителів залишає поза увагою ідеї щодо поліпшення методики підготовки у профільному навчанні. Високий пріоритет цього питання зумовлюється реформуванням системи освіти, де перше місце займає профільне навчання у старшій школі, що дає можливість використання різних методик. Тому на перший план виходить проблема професійної підготовки фахівців саме з даного питання.

Аналіз психолого-педагогічних досліджень з проблеми готовності до педагогічної діяльності дозволив нам зробити висновок про те, що готовність випускника педвузу до професійної педагогічної діяльності являє собою цілісне утворення, яке є результатом професійної підготовки майбутніх вихователів у вищому навчальному закладі і включає в себе мотиви педагогічної діяльності; риси характеру, адекватні вимогам професії; педагогічні здібності; знання і вміння, необхідні для успішного виконання педагогічної діяльності; а також «налаштування» на здійснення цієї діяльності.

Список використаних джерел

1. Нестеренко В.В. Теоретико-методологічні засади підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти в системі заочного навчання: монографія / В.В. Нестеренко. – Одеса: Видавництво ТОВ «Лерадрук», 2012. – 399 с.
2. Філософський словник / за ред. В. І. Шинкарука. – К. : Голов. ред. УРЕ, 1986. – 800 с.
3. Мартинюк М. Актуальні питання підготовки майбутніх учителів / М. Мартинюк // Рідна школа. – 2010 – № 6. – С. 40 – 44.
4. Афонін В. Теорія і практика професійної підготовки студентів інститутів фізичної культури (ІФК) як педагогічна проблема/ В.Афонін, В.Синиця// Молода спортивна наука України: Зб. наук. праць у галузі фізичної культури і спорту. – Львів: НФВ» Українські технології», 2004. – Т.4. – 710 с.

ВАШ М.Ю.
МОЧАН Т.М.

Мукачівський державний університет, Україна

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Сучасний етап реформування української освіти вимагає створення на всіх рівнях принципово нових ефективних систем управління. Проблема розроблення ефективних програм розвитку навчальних закладів є однією з найбільш актуальних проблем теорії і практики управління.

Планування діяльності шкільної організації – це різнобічне узагальнене уявлення про головні пріоритети розвитку. Планування дає можливість колективу закладу вийти на більш високий рівень організації навчально-виховного процесу, обґрунтувати хід безперервного розвитку.

Підходи до планування діяльності закладу загальної середньої освіти ґрунтовно розглядалися у роботах Н. Василенко, Ю. Васильєва, Т. Макарової,

О. Мармази, О. Пастовенського, О. Томашевського, М. Портнова, Т. Рабченко, П. Третьякова та ін. Комплексно питання організації планування роботи закладом загальної середньої освіти розглядалися Є. Березняком, М. Гадецьким, Т. Десятовим, О. Зайченко, О. Коберником, В. Масловим, Б. Тевліним, М. Турашем, Н. Чепурною та ін.

Управління розвитком школи визначають – як частину управлінської діяльності, в якій за допомогою планування, організації, керівництва і контролю забезпечується цілеспрямованість і організованість діяльності колективу школи щодо нарощування її освітнього потенціалу, підвищення рівня його використання і, як наслідок, отримання якісно нових результатів освіти.

У зв'язку із вимогами сучасності, створенням різнотипних навчальних закладів, особливої актуальності набуває планування діяльності закладами загальної середньої освіти. В свою чергу планування є важливою функцією управління, що стає професійною діяльністю, а зміст її виходить за межі педагогіки. Професіоналізм сучасного керівника школи визначається знаннями та уміннями, які дозволяють забезпечувати ефективне управління закладом загальної середньої освіти засобами планування його діяльності.

Реформування загальної середньої освіти в Україні обумовило сучасний розвиток управлінських функцій керівника закладу загальної середньої освіти. Функція педагогічного аналізу модернізується у функцію цілепокладання і прогнозування; функція планування – у функцію планування, програмування та проектування; функція організації управління перетворюється в функцію організації і мотивації. Сучасне управління поєднує функції контролю та регулювання, з'явилися інформаційно-аналітична, мотиваційно-цільова, прогностично-моделююча, організаційно-виконавча, регулятивно-корекційна, контрольна-діагностична функції.

До загальних функцій управління (за В. Масловим) відноситься: вироблення та прийняття управлінських рішень, або планування; організація виконання рішень; контроль та облік; аналіз (педагогічний аналіз) результатів контролю; координування; регулювання; стимулювання; збирання та перетворення інформації; оцінювання результатів та їх корекція [3].

Г. Єльнікова в своїй дослідженнях про розвиток управлінських функцій керівника закладу загальної середньої освіти до основних відносить такі функції: інформаційного забезпечення; встановлення комунікативних зв'язків; перетворення інформації; керівництва. До локалізованих, або циклічно-локалізованих дослідниця відносить функції прогнозування, планування і програмування; організації і мотивації; контролю і регулювання [1].

Основними принципами планування роботи ЗНЗ є такі: цілепокладання, науковості, системного підходу, доцільності, наступності, колективності, врахування специфіки закладу та ін. Це питання сьогодні ґрунтовно відображено в сучасній науковій літературі [2].

Функціонування та розвиток закладу загальної середньої освіти залежить від сукупності зовнішніх факторів прямого й опосередкованого впливу на школу. Передусім – це особливості соціально-економічного, політичного і культурного розвитку країни, зосереджені в системі освіти матеріально-фінансові, кадрові

ресурси, культурний простір, в якому формуються особистість, тенденції розвитку освіти, рівень розвитку наук, що працюють на школу, система державного управління освітою, нормативно-правова база, що забезпечує функціонування школи. Вся ця сукупність постійно змінюваних зовнішніх умов під дією об'єктивно-суб'єктивних факторів не лише трансформується, але й прогнозується [4].

Отже, важливість проблеми оновлення систем внутрішнього шкільного управління безпосередньо пов'язана з реаліями життя, серед яких головними є: необхідність закладу освіти швидко пристосовуватись до зовнішніх змін і виживати; забезпечення оптимального функціонування навчального закладу; постійний пошук резервів оновлення та ідей розвитку. Аби розв'язати ці та багато інших питань, управління повинно бути якісним.

Список використаних джерел

1. Єльнікова Г. В. Наукові основи розвитку управління загальною середньою освітою в регіоні : монографія / Г. В. Єльнікова – К. : ДАККО, 1999. – 303 с.
2. Зайченко О. І. Система планування роботи загальноосвітньої школи: Конспект лекції з курсу підвищення кваліфікації керівників ЗНЗ / О. І. Зайченко. – К.: ЦППО АПН України, 2002. – 20 с.
3. Маслов В. І. Наукові основи та функції процесу управління загальноосвітніми навчальними закладами: навч. посіб. / В. І. Маслов. – Тернопіль: Астон, 2007. – 150 с.
4. Наука управління загальноосвітнім навчальним закладом: Навч. посіб./ Т. М. Десятов, О. М. Коберник, Б. Л. Тевлін та ін. – Х.: Видавнича група «Основа», 2003. – 240 с.

ВІННИКОВА Я.Б.,
БАРНА Х.В.

Мукачівський державний університет, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ІНТОНАЦІЙНОЇ СТОРОНИ МОВЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВІ ПРОСОДІЇ

Як фонетичне явище інтонація розглядається в різних аспектах: артикуляторно, акустичному, перцептивному, лінгвістичному. Вивчення інтонації в артикуляторному аспекті передбачає виявлення роботи органів мовлення.

Дослідження інтонації в акустичному аспекті розглядається як мовлення та коливальні рухи повітряного струменя впливають на слуховий апарат людини. Об'єктивними характеристиками інтонації є: частота основного тону, спектр, інтенсивність і тривалість.

У лінгвістичному аспекті під інтонацією розуміється складна єдність мелодійних, динамічних та часових характеристик мови.

За спостереженнями Зіндер Л.Р. всі компоненти інтонації, крім паузи, обов'язково присутні у висловленні, тому що ніякий її елемент не може бути винесено без будь-якої висоти голосу, сили і так далі. Інтонація становить суперсегментний рівень, другу лінію мовного звучання, який має складну будову і виконує різноманітні функції [2].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>